

Projekt

Druk nr 4

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W OZIMKU

z dnia 29 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Dyrektor Żłobka Samorządowego w Ozimku

Na podstawie art.18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2025 r., poz. 1691), Rada Miejska w Ozimku uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Ozimku, po rozpatrzeniu skargi na działanie Dyrektor Żłobka Samorządowego w Ozimku przekazanej zgodnie z właściwością przez Burmistrza Ozimka pismem z dnia 22 maja 2026 r. (data wpływu do Rady – 25 maja 2026 r.) oraz po zapoznaniu się z wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektor Żłobka Samorządowego w Ozimku w przedmiotowej sprawie, uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Ozimku, zobowiązując go do przesłania Skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ozimku

Zygmunt Olbryt

RADCA PRAWNY
Szymon Linek
OP-1441

Uzasadnienie

Komisja Skarg Wniosków i Petycji w okresie od 25 maja 2026 r. do 29 czerwca 2026 r. rozpatrywała skargę mieszkańca gminy Rudniki przekazanej zgodnie z właściwością przez Burmistrza Ozimka pismem z dnia 22 maja 2026 r. (data wpływu do Rady – 25 maja 2026 r.).

W dniu 25 maja 2026 r. do Rady Miejskiej w Ozimku wpłynęło pismo nazwane skargą na działania Dyrektor Żłobka Samorządowego w Ozimku przekazanej zgodnie z właściwością przez Burmistrza Ozimka pismem z dnia 22 maja 2026 r.

W skardze zarzucono Dyrektor Żłobka Samorządowego w Ozimku, że bezpodstawnie wezwała Policję po zdarzeniu jakie miało miejsce w dniu 16.05.2026 r., mimo że – zdaniem skarżącej – nie było realnego zagrożenia dla dziecka.

Skarżąca twierdziła, że jej syn ma spektrum autyzmu, zespół Aspergera i ADHD, a jego krzyk był związany z trudnościami emocjonalnymi, nie z przemocą. Uważała, że Dyrektor powinna była najpierw porozmawiać z nią i wyjaśnić sytuację, zamiast od razu wzywać służby.

W skardze podniesiono też, że interwencja policji była dla dziecka traumatyczna i mogła pogorszyć jego stan psychiczny. Skarżąca sugerowała również, że działania Dyrektor mogły być formą odwetu za jej wcześniejszą interwencję dotyczącą wycinki zarośli.

Na końcu skarżąca domagała się wyjaśnienia sprawy, oceny zachowania Dyrektor, wyciągnięcia konsekwencji służbowych, zapewnienia, że podobne sytuacje się nie powtórzą oraz udzielenia pisemnej odpowiedzi w ustawowym terminie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy szczególnie nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Z kolei zgodnie z art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2026 r. poz. 662) rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W świetle powyższego Przewodniczący Rady Miejskiej w Ozimku pismem nr RM.0004.2.24.2026 z dnia 25 maja 2026 r. przekazał pismo nazwane skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem ustosunkowania się do zarzutów podnoszonych w skardze.

Na swoim posiedzeniu w dniu 29 maja 2026r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z przedmiotowym pismem i uznała je za skargę i tego samego dnia wystąpiła do Dyrektor Żłobka Samorządowego w Ozimku o pisemne zajęcie stanowiska w przedmiotowej skardze.

Na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 2026 r. Komisja zapoznała się z udzieloną pisemnie odpowiedzią Dyrektor – Małgorzaty Fornalskiej z dnia 02 czerwca 2026 r. (wpływ do Rady Miejskiej 02 czerwca 2026r.).

W odpowiedzi na skargę Dyrektor Żłobka wskazała, że zdarzenie miało miejsce poza miejscem jej zatrudnienia, poza godzinami wykonywania obowiązków służbowych oraz w sytuacji całkowicie prywatnej. Wyjaśniła, że w trakcie pobytu na prywatnej działce usłyszała płacz dziecka, bardzo agresywne zachowanie osoby dorosłej wobec małoletniego, krzyki oraz słowa o charakterze groźby, a następnie obserwowała sytuację, w której dziecko wchodziło do budynku mieszkalnego. Jak wynika z wyjaśnień, po silnym trzasku drzwiami przez osobę dorosłą nadal słyszalny był intensywny krzyk dziecka, co skłoniło ją do dokonania zgłoszenia na numer alarmowy 112 z uwagi na podejrzenie możliwości wystąpienia przemocy wobec dziecka.

Komisja uznała, że przedstawione przez Dyrektor okoliczności mieszczą się w granicach racjonalnej reakcji osoby postronnej, która w warunkach nagłego i niepokojącego zdarzenia powzięła uzasadnione podejrzenie zagrożenia dobra małoletniego. Podjęcie interwencji przez służby należy do ich właściwości i to one dokonują oceny zasadności oraz dalszego trybu reakcji na zgłoszenie. Sam fakt skorzystania z numeru alarmowego 112, przy braku wiedzy o sytuacji rodzinnej dziecka, jego stanie zdrowia oraz ewentualnych zaburzeniach rozwojowych, nie może być automatycznie uznany za działanie bezprawne, nadużycie uprawnień albo zachowanie sprzeczne z obowiązkami osoby pełniącej funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej gminy.

Podkreślenia wymaga, że z materiału sprawy nie wynika, aby Dyrektor działała w ramach wykonywania obowiązków służbowych wobec Żłobka Samorządowego w Ozimku. Opisane zdarzenie miało charakter

prywatny i nie pozostawało w związku z działalnością placówki. Z tych względów sama okoliczność, iż osobą zgłaszającą była Dyrektor Żłobka, nie przesądza o odpowiedzialności służbowej ani o zasadności zarzutów podniesionych w skardze.

Nie potwierdził się również zarzut, jakoby zgłoszenie miało charakter odwetowy lub stanowiło działanie wymierzone przeciwko Skarżącej w związku z wcześniejszym sporem dotyczącym wycinki zarośli. Wyjaśnienia Dyrektor pozostają spójne i wskazują na motywację wynikającą z troski o bezpieczeństwo małego dziecka, a nie z chęci szykany czy działania odwetowego. Komisja nie dysponuje materiałem dowodowym, który pozwalałby na przyjęcie odmiennej oceny w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej uznała skargę za niezasadną.

Po zapoznaniu się z powyższym, Rada Miejska w Ozimku w pełni podziela stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji i przedmiotową skargę uznaje za bezzasadną. Rada Miejska, dokonując rozpoznania skargi, oceniła przede wszystkim, czy w zachowaniu Dyrektor doszło do naruszenia prawa, przekroczenia kompetencji, nadużycia stanowiska lub innego zawinionego uchybienia uzasadniającego uwzględnienie skargi. W świetle zgromadzonych materiałów takiego naruszenia nie stwierdzono. Zgłoszenie sytuacji do służb porządkowych, przy opisie zdarzenia wskazującym na możliwość zagrożenia dobra dziecka, należy ocenić jako działanie mieszczące się w granicach należytej staranności i odpowiedzialności społecznej.

Jednocześnie należy zauważyć, że podniesione przez Skarżącą okoliczności dotyczące stanu zdrowia dziecka, choć istotne z perspektywy rodzica, nie były znane Dyrektor w chwili podejmowania decyzji o zgłoszeniu interwencji. Rada nie kwestionuje, że sytuacja mogła być dla Skarżącej i dziecka trudna emocjonalnie, jednak sam subiektywny odbiór zdarzenia nie przesądza o bezzasadności działań podjętych przez Dyrektor Żłobka.

Z tych względów postanowiono jak w uchwale.

Jednocześnie poucza się, że zgodnie z treścią art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

